

“...Bố mẹ bảo thằng này hám, anh chị em thì bảo mày điên lâu chưa thể, người yêu thì bảo là dở dở ương ương. Em chấp nhận hết. Mới ra trường đi làm 6 tháng với mức lương còn 2,5 triệu/tháng, em đã đầu tư mất hơn 10 triệu mà chưa ra đâu vào đâu cả. So với bọn khoai tây thì em khá tự hào vì tỷ lệ đầu tư audio cực lớn/tổng thu nhập gần 70% (hơn nữa là đồng tiền do mình kiếm được chứ không phải xin ông bà già em là em tự hào lắm các bác ạ). Tổng tài sản của em hiện có là 1 đôi loa, 1 cái đầu CD 337 kén đĩa (không muốn nói là bị lỗi phần khóa mắt nên chẳng đọc được bài), 1 đôi OPT Tango đang chờ nhận, mô hàn, dây nhợ (mà theo bố mẹ em là đồng rác). Vẫn chưa có gì để nghe. Vẫn chỉ là nhìn. Loa mua 3-4 tháng rồi mà chưa được nghe, đầu CD mua 1 tháng rồi vẫn “đắp chiếu”, tương lai có khi 4 tháng nữa may ra mới được 1 cái ampli đơn...”.

(Trích tự sự của một thành viên trên vnas.net).

thành nhiệm vụ. Thành tích thật đáng nể.

Kết cho hồi một...

DIY luôn là những cuộc tranh đua không hồi kết. Với những nguyên nhân hết sức đơn giản nhưng rất thực tế: Chi phí thấp, muốn tự mình làm được thiết bị hơn của hãng, tò mò và ham học hỏi, công nghệ vật liệu sẵn có và dễ kiếm; DIY để cùng thưởng thức, cùng chia sẻ và so sánh, bình xét. Chạy đua, cạnh tranh lành mạnh, cùng muốn vượt qua chính mình, tìm đến những thành công cao hơn nữa của một thú vui giải trí... Quan trọng nhất đối với 1 DIYer thực thụ là nghệ thuật phối ghép thiết bị, phải thể hiện rõ sự liên kết mềm mại giữa loa-ampli-đầu CD sao cho phù hợp với dòng nhạc yêu thích và thể hiện âm chất trung thực nhất.

Luôn tìm đến cái mới nên sự so sánh, tranh đua cứ tiếp diễn, do vậy mà phong trào DIY ngày càng phát triển. Và cái đích mà DIY đang chạm đến không bởi những thành tích, thành phẩm được công nhận, mà cao hơn nữa, DIY có tính xã hội hóa rất cao. Tuy chưa thực sự nở rộ, ít được tán thành với nhiều chuyện vui buồn xen lẫn, nhưng DIY cũng đã không ít lần trở thành một thứ “Nghiện” mới của những cậu ấm, cô chiêu từng sa đà trong những thú vui mặt trái của xã hội **SMS**

Theo nhiều ý kiến được tổng hợp lại từ các cụ DIYer Việt Nam, DIY Audio hiện diện với 3 trường phái chính:

Thiết bị số: DAC (Digital Analog Converter - Chuyển đổi số thành tương tự). Đặc điểm của trường phái này là mua đồ chính hãng về rồi lắp. Với DAC, vấn đề xử lý nguồn âm rất quan trọng, quyết định tới 90% chất lượng của một hệ thống căn bản. Nếu lắp từ linh kiện rời cần có đủ “vật liệu” từ IC nhận đến IC chuyển đổi tín hiệu... Hoặc mua DAC về rồi MOD (Modify - Chỉnh lại). Chơi DAC thì hiệu quả đầu tư kinh tế cao (chỉ phí từ 500-700 USD), nếu tự làm chỉ mất khoảng vài chục USD. Tuy nhiên, DAC chạy theo công nghệ và thương mại, thường có khiếm khuyết, chất lượng không cao nên độ cảm âm giảm rõ rệt.

Thiết bị bán dẫn (Ampli bán dẫn): Tùy theo mức thu nhập ở Việt Nam mà các hãng cho ra mắt những loại thiết bị khác nhau. Ở Việt Nam Ampli bán dẫn thường là “2 trong 1”, chất lượng rất bình thường (Gộp cả PreAmpli (bộ tiền xử lý tín hiệu âm thanh) và Ampli). Với dân theo trường phái này, hầu hết họ học theo sơ đồ của hãng rồi lắp ráp với các linh kiện, thiết bị có chất lượng cao hơn linh kiện, thiết bị của hãng. Nhưng, cũng như DAC, trường phái “Bán dẫn” bị ảnh hưởng bởi tính thương mại và công nghệ nên vẫn có vài đặc điểm về chất lượng và kỹ thuật chưa thỏa mãn những người chơi cầu kỳ.

Hoài cổ (DIY đồ đèn): Trước hết, cần phải nhấn mạnh rằng, “Ampli hoài cổ” có âm chất rất tốt, giàu nhạc tính, tính trung thực của âm thanh rất cao. Đi theo trường phái này, các DIY được thể hiện mình một cách sành điệu nhất. Nếu tham gia DIY hoặc có cơ may tham dự 1 buổi gặp mặt, bạn sẽ dễ dàng nhận thấy những dấu ấn sâu sắc của sự sáng tạo và niềm đam mê ở DIY đồ đèn. Thiết bị và linh kiện phục vụ cho DIY đồ đèn không cầu kỳ, có chuẩn thống nhất nên dễ tìm kiếm và thay thế. Chỉ 1 thao tác nhỏ “Rút và cắm”, bạn có ngay một âm thanh mới.

